

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Korte reis naar Wenen

Bogaards, J.; Voogd, V.

Citation

Bogaards, J., & Voogd, V. (2011). Korte reis naar Wenen. *Bestuurskundige Berichten*, 26(2), 34-35.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3212019>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3212019>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Korte reis naar Wenen

door Johannes Bogaards & Vera Voogd

Traditiegetrouw begon de B.I.L. het nieuwe jaar met de korte reis. In januari vertrokken we met zestig studenten naar Wenen. Wenen is één van de bolwerken van de Verenigde Naties en staat daarnaast bekend om haar culturele geschiedenis. In Wenen bezocht de B.I.L. onder andere de OSCE, de VN en het parlement. Natuurlijk konden de echte Oostenrijkse schnitzels niet ontbreken!

Maandag

Daar stonden we dan om half zeven achter de FSW. Als makke schapen liet iedereen zich door Meike en haar commissie de bus in sturen. Na de vroege start van de dag begonnen we aan een busreis van veertien uur naar het mooie Wenen. Na het eerste half uur werden achter in de bus de eerste flessen geopend en gulzig leeggedronken. Dit beloofde alvast een mooie reis te worden. Het volgende belangrijke moment was de nu al veelbesproken chauffeurswissel. Hier nam de eerste chauffeur reeds afscheid van ons. Echter werd ons droevige gevoel al snel teniet gedaan door het aantreden van de enige echte Berend-Jan. Met gevoel voor feest en opera wist hij de complete bus al snel om te toveren in een André Rieu concert, alleen dan zonder André Rieu. En gelukkig ook in de afwezigheid van bejaarden. Ook wist hij het klaar te spelen om al binnen vijf minuten door de Duitse *Autobahnpolizei* aangehouden te worden. Hij instrueerde ons al snel dat deze lui, stereotype of niet, geen gevoel voor humor hadden. Wij hadden hier dus te maken met een echte Autobahnveteraan. Na het tonen van zijn *Ausweis* en zijn *Autobahnpapieren* konden wij gelukkig onze reis vervolgen. Onderweg wist Berend-Jan ons nog enkele interessante verhalen over Wenen te vertellen.

"Wij hadden hier dus te maken met een echte Autobahnveteraan."

Uiteindelijk kwamen wij exact om negen uur aan bij ons hostel, dat tot ons groot genoegen direct tegenover het prachtige etablissement Cabine Conny gelegen was. Iedereen proefde de sfeer en wist: de Wenenreis gaat fenomenaal worden.

Dinsdag

Dinsdagochtend om zeven uur brak voor ons de eerste inhoudelijke dag aan en werden wij wakker in een heus winterwonderland. De eerste activiteit zou gaan beginnen: een echte Weense

stadswandeling onder leiding van een door de Weense overheid gekwalificeerde gids. Onze gids liet ons met stevige looppas en een Duits accent alle ins en outs van Wenen zien. Deze wandeling bleek een schot in de roos, want wandelen is goed voor de bloedsomloop en een goede bloedsomloop zorgt ervoor dat brakheid als sneeuw voor de zon verdwijnt. Wij werden afgeleverd bij het stadhuis, waar een lid van Weense gemeenteraad ons te woord kon staan. Na een korte rondleiding met een zeer bekwame tolk, was ook deze activiteit tot een einde gekomen. De groepen splitsten zich op en genoten van hun eerste welverdiende pauze. Echter kreeg de eerste groep slechts anderhalf uur pauze want er stond nog een bezoek aan de ambassade gepland. Tijdens deze pauze deed iedereen zich tegoed aan de lokale specialiteiten zoals worsten en andere overheerlijke versnaperingen. Voornamelijk de Commissaris leek hier erg van te genieten. Ondertussen was de tijd van ons bezoek aan de Nederlandse ambassade angebroken en haastte iedereen zich met grote spoed richting het verzamelpunt. Eenmaal binnen konden wij ons tegoed doen aan fris, koffie, thee en koekjes. Wij werden te woord gestaan door de ambassadeur, de Permanente Vertegenwoordiger bij de VN, de Permanente Vertegenwoordiger bij het OSCE en een stagiaire. Na een korte inhoudelijke introductie werd het bezoek al snel informeel en deden er al snel verhalen en anekdotes in de rondte over de Russische bontmuts van de heer Kop en de omgangsvormen van Japanners. Kortom, een activiteit die als succes aangevinkt kon worden.

Echter, zoals het altijd gaat als het gezellig is, werden wij alweer voor de volgende activiteit

opgeroepen: het Oostenrijkse Parlement. Na een gigantische demonstratie van zo'n 5 personen gade te hebben geslagen, spoedden wij ons naar binnen. Hier werd de groep wederom opgesplitst en werden wij aan de hand van een heuse koptelefoon, live ingesproken door een duo welbespraakte gidsen, door het gebouw geleid. Wat ons opviel is dat het interieur varieerde van een prachtige warme classicistische bouwstijl tot een gifgroen jaren '50 uiterlijk. Na een klein kijkje op een maquette van het hele gebouw stonden wij weer buiten. Het was tijd om om te kleden en te gaan eten. De eerste succesvolle dag werd gevierd in etablissement Dick Mack's, waar wij kennis konden maken met een zekere collectie alcoholhoudende dranken.

Woensdag

Woensdag beloofde een drukke dag te worden. Als eerste stond de *Organisation for Security and Cooperation in Europe* (OSCE) op het programma. De OSCE is gevestigd in het oude Hoffburg paleis, het paleis waar de familie Habsburg eeuwenlang zetelde. Na binnenkomst kregen we een introductie

in de geschiedenis van de OSCE. Er werd ons verteld over de reden van het ontstaan van de OSCE, maar daarnaast werd er ook ingegaan op de actualiteit. Het toeval bestond dat er tijdens ons bezoek een vergadering tussen de lidstaten plaatsvond die wij mochten bijwonen. Via tolken hoorden we waar de afgevaardigden van de landen over vergaderden. Ten slotte spraken we met de Permanente Vertegenwoordiger van Nederland bij de OSCE die speciaal voor ons uit moment vrij nam uit de vergadering. Hij sprak over zijn werk als vertegenwoordiger en kon ons enkele korte anekdotes over zijn carrière vertellen. Na het bezoek aan de OSCE wandelden we naar de Universiteit van Wenen. We kregen hier een college over de geschiedenis van de Oostenrijkse politiek. Het politiek stelsel in Oostenrijk werd uitvoerig besproken. Met de bus gingen we vervolgens op weg naar de Diplomatic Academy. Aan deze academie hebben veel prominenten uit de Oostenrijkse politiek gestudeerd. De *wall of fame* toonde een lijst van diverse Oostenrijkse politici.

We eindigden de dag met een bezoek aan het Ministerie van Financiën. We werden ontvangen door Thomas Wieser, die sinds 1989 werkzaam is op het Oostenrijkse Ministerie van Financiën. We spraken met hem over de financiële crisis en de relatie tussen de Oostenrijkse financiën en de Europese financiën. Na de lezing stonden er heerlijke traditionele hapjes en drankjes op ons te wachten. Dat konden we wel gebruiken na zo'n intensieve dag.

Na het nuttigen van *kaiserschmarren* en schnitzels doken we met zijn allen een gezellige Oostenrijkse bar in om onder het genot van een welverdiend biertje de hoogtepunten van de dag nog eens door te nemen.

Donderdag

Ook onze laatste ochtend waren we vroeg uit de veren. Bij een bezoek aan Oostenrijk mocht natuurlijk Schloss Schönbrunn niet ontbreken! De geschiedenis van het slot gaat terug tot de 16e eeuw en door de geschiedenis heen is het slot in handen geweest van de Habsburgers. De bekendste keizerin die in Schönbrunn heeft gewoond is Keizerin Sissi. We waagden ons in de vertrekken waarin onder andere Frans Joseph en Sissi hebben gewoond. Na het bezoek aan Schönbrunn was het de beurt aan de tweede shift om de ambassade te bezoeken. Ook deze groep werd hartelijk verwelkomd door het ambassadepersoneel. We kregen uitgebreid de gelegenheid om met iedereen te praten over zijn of haar werkzaamheden en er werd een scala aan vragen op het ambassadepersoneel afgevuurd. Vragen op het professionele vlak, maar ook vragen in de persoonlijke sfeer werden beantwoord.

Als laatste stond het bezoek aan de Verenigde Naties op het programma. Het beloofde een spannend bezoek te worden, helaas wisten wij niet dat de VN aan selectie aan de poort deed. Tip voor iedereen die ooit bij de VN op bezoek gaat: probeer geen humor.

Na spannende taferelen gingen we met één B.I.L.-lid minder de VN binnen, waar we een lezing kregen over het *International Atomic Energy Agency* (IAEA). Het IAEA vormt het centrum van de internationale samenwerking op nucleair gebied. Het is op initiatief van de VN opgericht in 1957. Er was gelegenheid tot het stellen van vragen en ook kregen we ter illustratie lege uraniummonsters te zien.

De laatste paar uurtjes in Wenen waren angebroken. Alvorens de lange busreis terug naar Leiden aanving was er nog even tijd om de magen te vullen. Vervolgens restte ons alleen nog een busreis voordat de Wenenreis voltooid zou zijn. Vol goede moed en met slaperige ogen stapten wij voor de laatste keer bij onze trouwe chauffeur Berend-Jan in de bus. Deze trapte de bus stevig op zijn staart en scheurde met een goede 130 op de teller zestig uitgelaten B.I.L.'ers richting Nederland. Uiteindelijk kwam de groep om elf uur 's ochtends aan op onze thuisbasis Leiden. Wenen was voorbij, de studie kon weer beginnen. Desondanks denkt de Commissie GloB.I.L. dat we voor allen spreken als wij zeggen: "*Wien war wunderschön!*" ■